

ДПТНЗ «СВПУ будівництва і дизайну»

Перукар (перукар-модельєр)

Вихідні матеріали для виготовлення парфюмерно-косметичних товарів

Навчальний посібник для учнів

Суми, 2011

Упорядник:

Шерстюк Анна Ігорівна – викладач предметів професійно-теоретичної підготовки з професії перукар ДПТНЗ «СВПУ будівництва і дизайну»

Навчальний посібник «Вихідні матеріали для виготовлення парфюмерно-косметичних товарів» містить теоретичні відомості основних понять теми, таблиці, схематичні зображення, контрольні питання, список рекомендованої літератури.

Рекомендований учням для використання на уроках матеріалознавства.

ЗМІСТ

1. Жири, масла, продукти їх переробки	4
2. Воски та соскоподібні речовини	8
3. Продукти переробки нафти, як замітники натуральних жирів і восків.....	10
4. Характеристика спиртів. Їх застосування у косметиці і гримі	12
5. Луги і кислоти. Дія різних видів сировини на шкіру і волосся	13
6. Пахучі речовини тваринного і рослинного походження, синтетичні	15
7. Желатиючі речовини. Їх застосування	23
8. Консерванти	24
9. Емульгатори	25
10. Наповнювачі	26
11. Вітаміни. Їх призначення	27
12. Барвники. Їх призначення	29
13. Контрольні питання	30
14. Рекомендована література	31

Жири, масла, продукти їх переробки

Жири й масла являють собою сполуку ефірів гліцерину і вищих жирних кислот.

На властивості жирів впливають властивості жирних кислот, які входять до їх складу.

Якщо в жирі більше міститься твердих насичених кислот, то він при кімнатній температурі має тверду консистенцію, в рідких жирах більше знаходиться ненасичених кислот.

Жири та масла поділяються на:

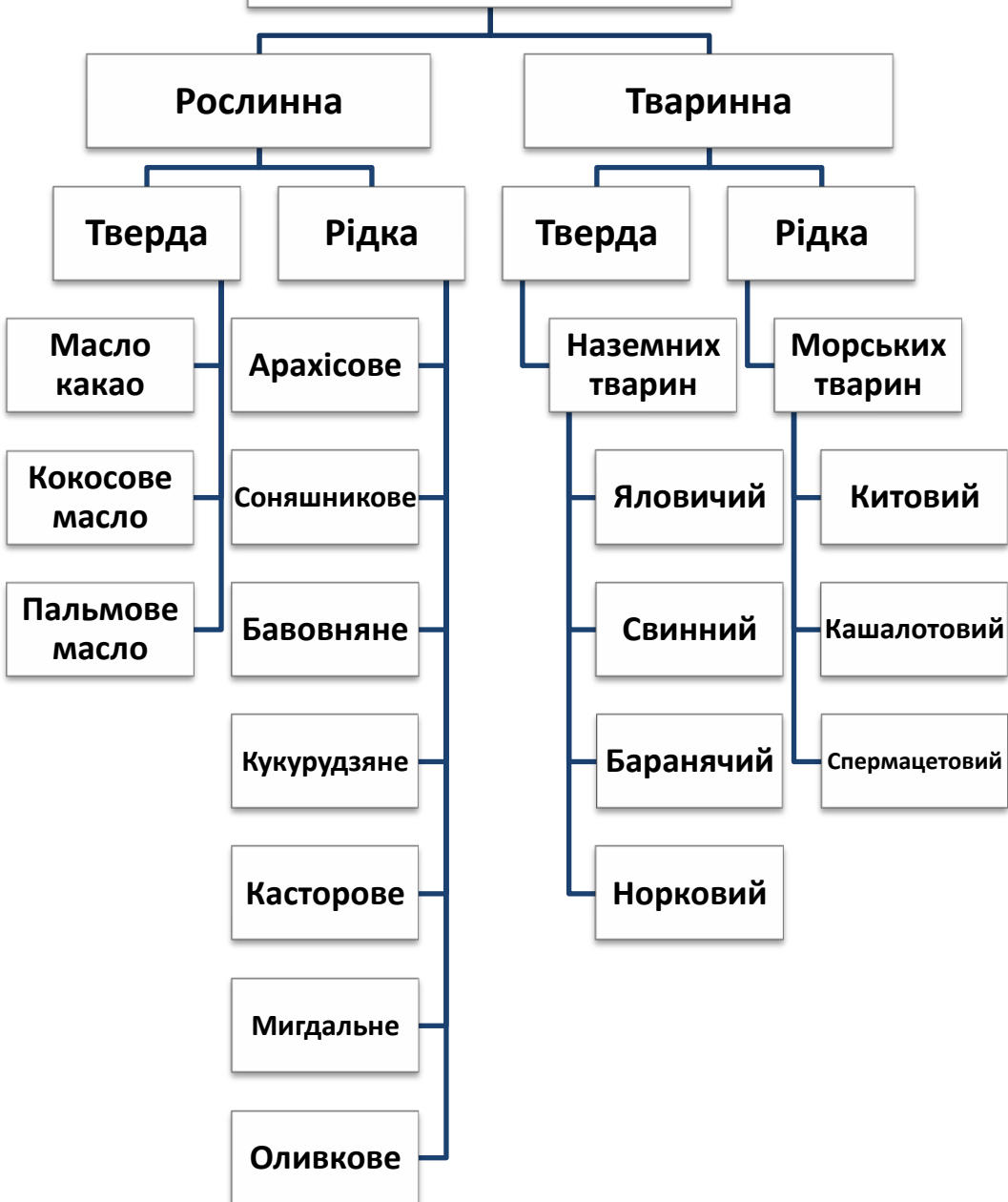
- рослинні;
- тваринні.

Рослинні жири прийнято називати маслами. Рослинні масла класифікуються за родом сировини із якого вони виготовленні (соняшникове, хлотове).

Тваринні жири поділяються на 2 групи:

- наземних теплокровних тварин: птахів (мають тверду консистенцію);
- морських ссавців та риб (мають рідку консистенцію).

Жирова сировина

У виробництві декоративної косметики і гриму знаходять застосування такі жири, масла і продукти їх переробки:

Жир кашалотовий одержують шляхом витоплювання з жирових, м'язових і з'єднувальних тканин тулуба кашалота. Містить 60-70% воску і лише 30-40% власне жиру. Для максимального виходу твердого воску і комплексного використання жиру останній обробляють в особливих умовах воднем (гідрують), внаслідок чого отримують кашалотовий солемас. За своїм виглядом і властивостями він близький до натурального спермацету.

Стеарин – суміш стеаринової, пальмітинової та інших твердих жирних кислот, маса дрібнокристалічної будови білого кольору. Сировиною для отримання стеарину є тверді жири, в результаті розщеплення яких утворюються жирні кислоти і гліцерин.

Масло мигдальне одержують холодним пресуванням солодкого і гіркого мигдалю. Має жовтуватий колір. Легко гіркне, однак добре консервується бензойною кислотою, гліцерином, спиртом та ін. Масло, отримане гарячим способом або нагріте до високої температури (60-70°C), втрачає свої якості. Мигдальне масло застосовують у виробництві кремів, губної помади тощо.

Касторову олію дістають із стиглого, свіжоочищеного від оболонок насіння рицини шляхом холодного пресування з наступною обробкою. Має трохи жовтуватий колір. Характерна особливість – легка розчинність у спирті і нерозчинність у бензині, відносна стійкість до прогіркання.

Кокосове масло – рослинний жир мазеподібної консистенції – отримують шляхом гарячого пресування з

копри, серцевини горіхів кокосової пальми. Суха копра містить близько 65% масла. Завдяки вмісту в кокосовому маслі великої кількості біологічно цінних речовин його з успіхом використовують як складову частину поживних кремів.

Кокосове масло є складовою частиною жирової суміші для туалетного мила та мильних препаратів – порошків, пасти, рідкого мила і т.д.

Масло какао здобувають гарячим пресуванням очищених від оболонок бобів какао. Дуже ніжний, твердий і легкоплавний жир жовтуватого кольору з приємним запахом какао, нейтральної реакції, майже не гіркне, легко омилюється їдкими лугами. Дуже бажаний компонент у складі губних помад, головним чином дорогих сортів (внаслідок дорожнечі цього компонента).

стеарин

Воски та воскоподібні речовини

Віск – речовина, споріднена з жирами, - є складним ефіром вищих жирних кислот. Містить, крім ефірів жирних кислот і спирту, вуглеводи, барвні речовини, вільні жирні кислоти та ін.

Спермацет – твердий тваринний віск нейтральної реакції. Вихідною сировиною для отримання спермацету є спермацетове масло, що видобувається з черепа кашалота та інших видів китів. Знаходить багатостороннє застосування в косметиці для виготовлення кремів, емульсій, гриму, губних помад, мазей проти лупи.

Очищений спермацет являє собою білі прозорі кристалічні пластинки з перламутровим блиском, жирні на дотик, без запаху і смаку. У воді не розчиняється, а розчиняється тільки в гарячому спирті. На повітрі псується, з жирами і маслами дає хороші сплави.

Ланолін – тваринний віск світло-жовтого кольору мазеподібної консистенції. Отримують шляхом промивання шерсті з подальшим очищенням. Температура плавлення 35-37°C. У розплавленому стані прозорий. У медицині використовується як основа різноманітних мазей. Широко застосовується у складі косметичних засобів, у кремах, милах, помадах, пом'якшує шкіру. Кращим засобом для отримання косметичного ланоліну вважається сепараційний шерстяний жир.

Стеарин – продукт гідрогенізованих жирів, суміш твердих жирних кислот, в основному пальмітинової. Маса дрібнокристалічної будови білого кольору. Сировиною для отримання стеарину є тверді жири, в результаті

розщеплення яких утворюються жирні кислоти і гліцерин.

Його застосовують у кремах, він надає шкірі матовості. З лугами утворює масла, які при виробництві кремів служать емульгаторами.

Свинячий і кістковий жири – світлі, із слабким запахом. Вживаються в їжу і для виготовлення мила, кремів індивідуального користування.

ланолін

Продукти переробки нафти, як замітники натуральних жирів і восків

Масло парфюмерне отримують шляхом глибокого очищення веретенної олії. Парфюмерне масло має бути прозорим, безбарвним, без смаку і запаху, мати нейтральну реакцію, не містити механічних домішок. У декоративній косметиці і гримі застосовують при виготовленні вазеліну, кремів, гримувальних фарб і т.ін.

Масло вазелінове за своїми властивостями близьке до парфюмерного масла. Однак вазелінове масло має жовтуватий відтінок і часто специфічний запах гасу, що перешкоджає його застосуванню у виробництві препаратів декоративної косметики і гриму. Вазелінове масло високої очистки являє собою безбарвну рідину без запаху і смаку. Цей продукт використовують для очисних кремів, паст для зняття гриму.

Церезин – воскоподібна речовина. Джерелом його отримання є церезинові відклади на стінках нафтових свердловин і нафтових резервуарів при видобутку парафінистої нафти, а також озокерит.

Вазелін природний – мазеподібна маса, що просвічується в тонкому шарі. Одержують із залишків розгонки парафінистої нафти. Складається із суміші твердих парафінів з в'язкими маслами, легко тягнеться, утворюючи нитку. При зберіганні не виділяє масла. При розтиранні між пальцями, плавлячись, залишається густим і маслянистим. Є хорошою основою для приготування косметичних вазелінів і деяких очисних кремів.

Вазелін штучний – однорідна маса білого кольору, без запаху. Являє собою суміш рідких і твердих вуглеводнів, отримвану сплавленням церезину, парафіну, очищеного петролеуму з очищеним мінеральним маслом. Застосовується для приготування деяких очищених кремів і самостійно.

церезин

Характеристика спиртів.

Їх застосування у косметичі і гримі

Спирт етиловий отримують в основному із зернових культур і картоплі шляхом збереження крохмалю, що міститься в них, за допомогою солоду, зброджування отриманої маси і відгонки спирту з наступним його очищенням. Кипить при температурі $78,3^{\circ}\text{C}$, замерзає при температурі -17°C . Застосовують лише ректифікований спирт як розчинник і консервуючий засіб, а також для зниження температури замерзання препарату.

Спирт ацетиловий зустрічається у восках, жирах. Кипить при температурі 190°C , плавиться при температурі 49°C . Це гідрофільна речовина, що сприяє зв'язуванню і утриманню у кремах, губній помаді великої кількості води, тому як чудовий емульгатор застосовується в декоративній косметичі й гримі.

Гліцерин - триатомний спирт – нейтральна густа безбарвна рідина у вигляді спирту солодкого (їдкого) смаку. З водою і спиртом дає прозорі суміші у всіх співвідношеннях. Не розчиняється в ефірі, бензині, жирах. Кипить при температурі 200°C . Важко замерзає, має велику гігроскопічність. Гліцерин, розбавлений у певних кількостях водою, при попаданні на шкіру пом'якшує її, робить оксамитною. Застосовується як консервуючий засіб, що перешкоджає висиханню, бродінню, замерзанню кремів, рідких гримувальних фарб.

Луги і кислоти. Дія різних видів сировини на шкіру і волосся

Серед допоміжних речовин, вживаних у складі косметичних засобів, особливе місце займають низькомолекулярні кислоти.

Кислоти (борова, молочна, лимонна, саліцилова, бензойна і ін.) використовуються для корекції недостатньої кислотності шкіри, підвищення тургора і скорочення пір шкіри, а також в ролі консервантів і антиоксидантів.

Кислоти широко застосовуються у косметиці, доповнюючи недостатню кислотність шкіри, викликану її захворюванням, частим вживанням мила під час умивання та бритття, посилюють, а потім зменшують виділення залоз шкіри, усувають запах поту, підвищують плотність шкіри, вибілюють її, скорочують пори, звужують поверхневі судини, знищують ластовиння. Безперервне застосування деяких кислот може привести до пересушування шкіри. Всі кислоти використовують у розведеному вигляді. Розчини кислот аскорбінової, молочної та лимонної можна застосовувати постійно.

З лужних матеріалів як косметична сировина найбільшого поширення набули:

- натрію і калія гідроксиди,
- натрію тетраборат і гідрокарбонат,
- триетаноламін.

Луги енергійно емульгують шкірний жир, сприяють відторгненню поверхневого шару епідермісу, що необхідне для очищаючих засобів, препаратів для видалення веснянок, шкірних плям і ін. Зв'язуючи ряд складових поту, лужні матеріали володіють ефектом, що дезодорує. Слабкі луги очищають сальні і потові залози, сприяючи усуненню угрів і «чорних крапок». Крім того, в емульсивні препарати луги вводять з метою емульгування жирів, воску і жирних кислот.

Луги – складова частина різних косметичних препаратів у чистому виді, або у вигляді добавок. Застосовують переважно буру – прозорі кристали або кристалічний порошок, які розчиняються у воді. Бура використовується при виготовленні емульсій та жирів, жирних кислот та воску. Луги мають антисептичну дію при жирній шкірі та вугрях. Вона входить до складу кремів – желе.

Пахучі речовини рослинного і тваринного походження, синтетичні

Пахучі речовини

тваринного походження

Амбра – воскоподібна пахуча речовина, що виділяється з кишечника кашалота. Вона плаває в морі або ж прибивається хвилями до азійських і африканських берегів.

У свіжому виді має чорний колір і неприємний фікальний запах. Потрапляючи в морську воду, під дією води, сонячного випромінювання та кисню повітря вона твердіє, набуває сірого кольору, а після розчинення в спирті набуває приємного запаху. У руках при температурі 25-30°C стає м'якою.

Мускус – дуже пахучий продукт виділення спеціальних залоз мускусних тварин. Мускус розчиняється у воді (80%), розведеному спирті (50%), чистому спирті (20%).

Розрізняють декілька його сортів:

- тонкінський мускус (китайський або тибетський);
- савно-мускус (вивозять з Китаю);
- кабартинський мускус (сибірський).

Це зерниста речовина темно-коричневого кольору, яку отримують з висушених залоз внутрішньої секреції мускусного оленя – кабарги.

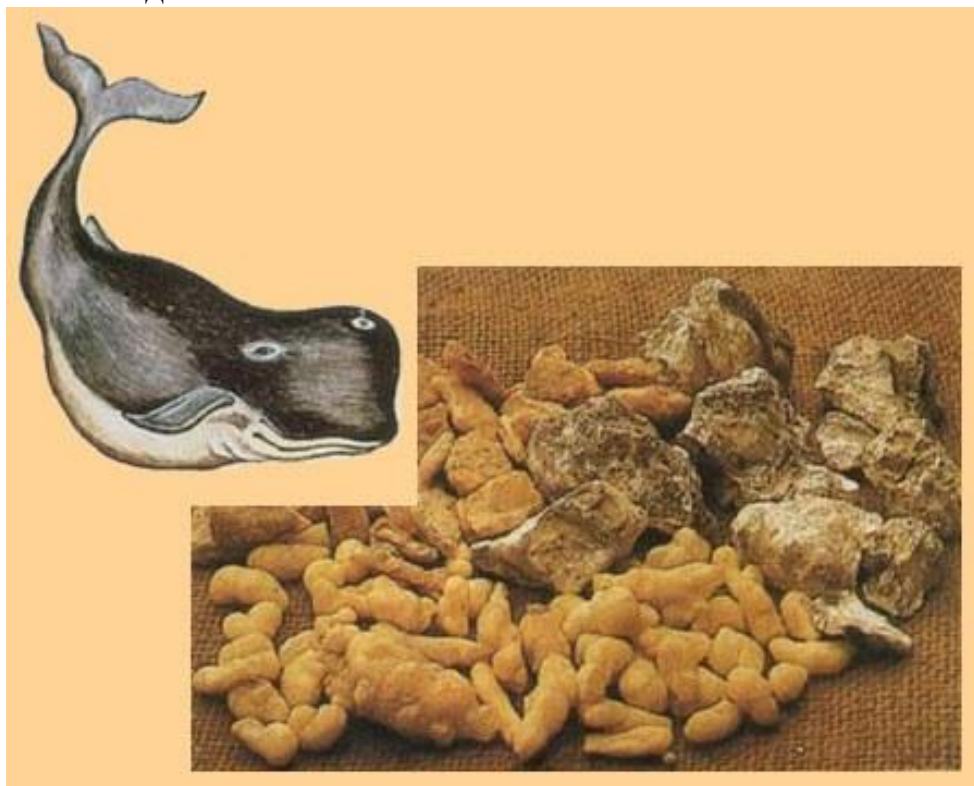
Цибет, або цибетін – також продукт тваринної секреції, білого або жовтого кольору, мазеподібної густоти, має запах мускусу. Це виділення kota вівера, який живе в Південній Африці і Азії.

Бібергейл (бобровий струмінь) – продукт секреції бобра обох статей, має специфічний дігтярний запах.

Пахучі речовини тваринного походження застосовуються в парфюмерії у вигляді настоїв.

Значення їх дуже важливе:

- ушляхетнюють і збагачують запахи;
- збільшують час сприйняття їх;
- встановлюють гармонію між запахами духів і шкіри людини.

амбра

мускус

бібергейл

Пахучі речовини рослинного походження

Ефірні масла

Ефірні масла – це легколетучі маслянисті рідини, що добуваються із квітів (троянди, жасміну та ін.), квіткових бруньок (гвоздики), плодів (анісу), шкірки плодів (лимона, апельсина), листя (м'яти), деревини (сандалового дерева) та ін.

Ефірні масла отримують зі свіжих або висушених ефіромасляних рослин шляхом перегонки водяними парами (наприклад, рожеве, геранієве, м'ятне та ін.), шляхом вичавлювання їх з шкірки (цитрусове), шляхом екстракції за допомогою летких розчинників.

Екстрактні масла

Екстрактні масла вважаються найбільш якісними і застосовуються для виготовлення духів вищого сорта:

- **абсолю**, або **абсолютне масло** – висококонцентрована натуральна пахуча речовина з сильним і стійким квітковим запахом, що отримується з екстрактних ефірних масел, є в'язкою масою жовто-коричневого або зеленуватого кольору. Містить гексил, гептиловий, коричний спирти, терпінеол, ліналоол, сесквітерпеноїди (каріофілен, кадинен, неролідол та ін.), метилові ефіри евгенолу і ізоевгенолу, а також бензилові ефіри бензойної, саліцилової і антранілової кислоти. Леткими і нелеткими розчинниками з квіткової сировини витягують екстрактне масло, а потім конкрет, з якого шляхом обробки спиртом з подальшим його відгоном

- отримують абсолю. Застосовується в композиціях вищих сортів парфюмерії;
- **азалії масло** – ефірне масло з верхівкового суцвіття азалії, званим на Кавказі і в Житомирській області жовтим рододендроном;
 - **аїра масло** – ефірне масло з сухого коріння лепехи болотяної. В'язка рідина жовто-коричневого кольору зі своєрідним пряним запахом. Масло містить *b*-азарон як основний компонент, а також (Z,Z)-4,7-декадиеналь, ряд сесквітерпеноїдів, які визначають запах лепехового масла. Використовується в парфюмерних композиціях;
 - **акації масло** – ефірне масло з квіток дерев. Абсолютне масло акації отримують з конкрету акації. Темно-жовта або коричнева рідина з сильним стійким пряно-трав'янистим запахом. До складу абсолютного масла входять метилсаліцилат, гераніол, фарнезол, бензиловий спирт. Висока ціна конкрету, і тим більше самого абсолютного масла привела до заміни його в парфюмерії на композиції з недорогих синтетичних запашних речовин;
 - **альдегід анісовий, або обепин, параметоксибензальдегід** – рідина з приємним запахом мімози, глоду (ягода). Міститься в анісовому, фенхельному і багатьох інших ефірних маслах. Найчастіше анісовий альдегід отримують окисленням метилового ефіру пари-крезолу. Добрі результати дає спосіб метилування пара-гідроксибензальдегіду. Використовується в багатьох парфюмерних композиціях і ароматах при дозуванні до 5%;
 - **альдегід децил, або деканаль** рідина з сильним альдегідним запахом, при розбавленні виявляються ноти апельсинової кірки. Міститься в цитрусових,

хвойних і багатьох квіткових ефірних маслах. Отримують дегідруванням спирту децилу на спеціальних каталізаторах. Використовується в малих дозах (до 2%) в парфюмерних композиціях і ароматах різного призначення;

- **ацетат спирту листя, або цис-3-гексенилацетат** – рідина з дуже сильним запахом свіжоскошеної трави, листя, недостиглих фруктів. Отримують ацетилюванням цис-3-гексенола;
- **пара-ацетиланизол, або пара-метоксиацетофенон** – кетон, продукт взаємодії оцтової кислоти і анізолу. Кристалічна маса з сильним стіким запахом сіна і квітковими нотами мімози, глоду. Компонент ефірних масел. Використовується в парфюмерних композиціях.

Смоли

Смолисті речовини – бензойна смола (з дерев сімейства стираксових), ладан (з віток чагарника цистус), стиракс (з надрізаного молодого дерева – ликвідамбра) та інші являють собою виділення з надрізів деяких дерев, що ростуть в районах з жарким кліматом.

Значення смоли в парфумерно-косметичному виробництві:

- фіксують запах духмяної речовини;
- мають консервувальну дію, особливо в туалетному милі;
- зменшують витрати духмянних речовин;
- надають надушеному предмету своєрідного аромату, як і духмяна речовина;
- заокруглюють запах композиції.

Бальзами

Бальзами – це напіврідкі речовини – розчини деревних смол в ефірних маслах. Найбільше вживання має **толуанський бальзам**, що має ванільний запах.

Смоли і бальзами коштовні не лише тим, що мають свій власний запах, але і тим, що є відмінними фіксаторами, що підвищує стійкість запаху духів.

Суша рослинна сировина для настоїв

Суша рослинна сировина – це висушені пахучі частини рослин (насіння, кора та ін.), вживані у вигляді спиртних настоїв. Вони є коштовною складовою частиною духів, оскільки володіють повним і стійким запахом.

Синтетичні пахучі речовини

Це продукти хімічної переробки нафти, кам'яного вугілля, деревини і ефірних масел, з яких виділяють окремі складові частини і переробляють в пахучі речовини. Синтетичні пахучі речовини можуть мати не лише запахи, відповідні запаху квітів або свіжіше за зелень, але і такі, які не зустрічаються в природі, завдяки чому можливе створення духів з різними фантазійними запахами.

Желатинуючі речовини. Їх застосування.

Агар-агар – тонкі прозорі зморщені стрічки, отриманні після сушіння желатинованого відвару морських водоростей. Розчиняється у воді, дає щільний студень при концентрації 0,5%. Використовують як домішку до безжирових кремів для їхнього згущення, надання їм ковзкості і для сповільнення висихання.

Желатин являє собою вищий сорт тваринного клею, має вигляд безбарвних твердих прозорих листочків без запаху і смаку, нейтральної реакції. Розрізняють два види очищеного желатину – харчовий і фотографічний. Виготовляють тільки для отримання безжирових кремів і желе.

Консерванти

Істотною проблемою у виробництві препаратів декоративної косметики і гриму є забезпечення продуктів від псування і її тривале збереження. Виникає необхідність стабілізувати не тільки готову продукцію і сировину, але й уберегти їх від псування.

Як консерванти використовують:

- аскорбінову кислоту,
- бензойнокислий натрій,
- метиловий, пропиловий, бензиловий ефіри,
- пару оксибензойної кислоти та ін.

Консерванти служать для захисту косметичних препаратів від розкладання бактеріями і мікроскопічними грибками. Їх додають в засоби, які не містять етиловий спирт (оскільки цей спирт сам по собі перешкоджає розвитку мікроорганізмів). В більшості своїй консерванти - це аналоги антибіотиків і бактериостатиків з неспецифічною дією. Косметичний засіб є ідеальним середовищем для розмноження мікроорганізмів. І для запобігання цьому в них додають консерванти. В більшості випадків це консерванти, які використовуються в харчовій промисловості; їх в тій чи іншій мірі використовують в косметиці. Це перш за все бензойна і сорбінова кислоти, їх солі і що впритул примикають до них метил і пропілпарабен. Слід зауважити, що консервуючими властивостями володіють і деякі рослинні екстракти (наприклад: ромашки або шавлії).

Емульгатори

Суспензія – це система, в котрій дисперсна фаза тверда і складається з часточок, розмір яких перевищує 100 мкм (мікрометр).

Емульсія – система однорідна за зовнішнім виглядом, що складається з двох незмішуваних рідин, у якій одна рідина розподілена в другій. Для створення більш тривких емульсій до їхнього складу вводять спеціальні речовини, що називаються емульгаторами. Від характеру вжитого емульгатора залежить тип отримуваної емульсії. Як емульгатори для створення емульсій застосовують високомолекулярні спирти, воски, воскоподібні речовини і багато інших хімічних сполук.

Лецитин – органічна сполука фосфору. Одержують із тваринних і рослинних продуктів. У залежності від джерела отримання розрізняють два види лецитину: з яєчного жовтка і сої. Виявляє пом'якшувальну дію на шкіру. Лецитин легко окисляється на повітрі. Розчиняється в спирту. Лецитин отримують при переробці сої і зернових, міститься він і в яєчному жовтку. Завдяки наявності в ньому фосфорної кислоти виконує важливі живильні функції. Володіє стимулюючою, оздоровлюючою, пом'якшувальною, живильною дією, широко використовується при виготовленні різних кремів, засобів для бриття, губних помад і ін. Останнім часом все частіше застосовують гідрогенізований лецитин, що володіє більшою стабільністю і стійкістю до окислення.

Наповнювачі

Наповнювачі, зазвичай, не впливають на колір продукту, але надають йому додаткові якості.

Основні властивості функціональних пігментів і наповнювачів:

- створення рівної текстури продукту;
- запобігання злежуваності і злипання частинок;
- поліпшення в'язучих властивостей;
- використання в якості наповнювача;
- зменшення жирного блиску шкіри;
- відображення / розсіювання світла;

Функціональні наповнювачі володіють високою світлостійкістю і термостійкістю, є механічно стійкими та стабільними при різному рівні рН.

Функціональні наповнювачі особливо рекомендують використовувати у денних кремах, кремах для очей, кремах для рук, тональних кремах і пудрах.

Практичне застосування перламутрових і функціональних пігментів і наповнювачів

Гігієнічна косметика: креми, лосьйони, бальзами, гелі, пасти, рідке мило, засоби по догляду за волоссям, засоби по догляду за тілом, засоби по догляду за нігтями.

Декоративна косметика: губна помада, тіні для повік, рум'яна; тональні креми, пудра (розсипна, компактна), туш

для вій, підводка для очей, олівці для губ і для очей, блиск для губ, лаки для нігтів, засоби для / після засмаги , і т.д.

Вітаміни. Їх призначення.

Вітаміни широко використовуються в декоративній косметиці як добавки. Вони мають лікувальну функцію. Здоров'я та краса волосся, шкіри також залежить від добавок, які містяться в шампунях, кремах, бальзамах та інше.

Існують вітаміни натуральні – речовини, які виробляються самим організмом, та вітаміни, створені спеціально косметологами.

Вітаміни	Призначення
A	Регулює функцію сальних залоз, посилює обмін речовин у шкірі, сприяє відновленню пошкодженої тканини, робить її пружною і еластичною, запобігає сухості шкіри і лущенню.
B₁	Корисний при себорей, дерматитах, свербінні, екземі, вуграх, поганому рості і випадінні волосся, тобто при порушенні нормальної діяльності сальних залоз і живлення шкіри.
B₂	Корисний при лікуванні себорей, себорейної екземи обличчя і вух, запобігає випадінню волосся, появі вугрів, сприяє загоєнню ран, регулює процеси кліткового обміну.
B₅	Бере участь в обміні речовин. Входять до складу багатьох ферментів. Застосовується при фотодерматитах.
B₆	Запобігає появі вугрів, випадінню волосся, використовується при дерматитах, заїдах.

В₁₂	Застосовується при дерматитах, фотодерматитах.
Е	Запобігає окисненню вітаміна А та жирів, що входять до складу кремів, пом'якшує шкіру, посилює обмін речовин. Використовують для лікування себореї, вугрів, фотодерматитів.
С	Сприяє обміну речовин у шкірі. Використовують при лікуванні стоматитів, вугрів, хвороб волосся; як відбілюючий засіб.
Н	Використовується при лікуванні себореї.
Р	Бере участь в окислювально-відновних процесах разом з вітаміном С. Перешкоджає появі вугрів і випадінню волосся. Підвищує стійкість кровоносних судин.
РР	Прискорює загоєння ран і виразок; використовується при лікуванні фотодерматитів, для живлення шкіри і коріння волосся, проти вугрів.

Барвники. Їх призначення.

Хна – подрібнене висушене листя алкани, що росте в Ірані, Середній Азії, Східній Індії. Хну найчастіше застосовують у поєднанні з басмою у вигляді гарячої кашки. Сама по собі хна дає руді тони, у той час як суміш її з басмою дає будь-які відтінки – від русого до чорного кольорів. Зміцнює волосся і поліпшує його ріст.

Басма – порошок з листя індиго, широко застосовують як нешкідливий засіб для фарбування волосся у поєднанні з хною.

Пергідроль – прозора безбарвна рідина без запаху або із слабким своєрідним запахом, із слабкокислою реакцією. У препараті повинно бути 27,5-31% відбілювача.

Перекис водню – прозора рідина слабкокислої реакції, майже без запаху. Має всі властивості пергідролу.

Гідроперит – комплексна сполука перекису водню з карбамідом сечовини, порошок білого кольору, легко розчиняється у воді. При розчиненні таблетки гідропериту у воді отримують перекис водню.

Нашатирний спирт – безбарвна прозора рідина із сильним запахом, лужної реакції, легко сполучається з кислотами. Підвищена температура розчину додатково збільшує швидкість хімічної реакції. На кожен мілілітр пергідролу додають краплю 3%-ого нашатирного спирту.

Урзол – умовна назва органічних амінів та діамінів, що знайшли застосування як компоненти при холодному фарбуванні хутра і волосся.

Контрольні питання

1. На які групи поділяють жирову сировину?
2. Охарактеризувати кашалотовий жир и кокосове масло.
3. Дати характеристику воскам і соскоподібним речовинам.
4. Який продукт переробки нафти близький за своїми властивостями до парфумерного масла?
5. Назвати види вазеліна. Як їх відрізнити?
6. Для чого використовуються спирти в косметичній промисловості?
7. Як кислоти впливають на шкіру і волосся?
8. Перелічити групи пахучих речовин.
9. Охарактеризувати пахучі речовини тваринного походження?

10. Чим цінні смоли і бальзами в парфумерній промисловості?
11. Де і з якою метою використовують желатиючі речовини?
12. З якою метою використовують консерванти?
13. Дати визначення основному поняттю «Лецитин».
14. Яке призначення наповнювачів?
15. Охарактеризувати вітаміни і їх дію на шкіру і волосся.
16. Який барвник виготовляють із листя індиго?

Рекомендована література

1. Парикмахерское мастерство / Гутьря Л./Худож. – оформитель С.И.Правдюк. – Харьков: Фолио, 2007. – 478 с. – (Домашняя б-ка).
2. Материалы для парикмахерских и косметических работ: учеб. Пособие/ Н.А. Радкевич.-М.: Новое знание; Минск: Новое звание, 2010.-190 с.: ил. – (Профессиональное образование)

3. Технологія парфумерно-косметичних продуктів: навч. посібник / Пешук Л.В., Бавіка Л.І., Демідов І.М. – видавництво ЦУЛ, 2007 – 376 с.

